QURAN (FINNISH)

28 - AL-KASAS (Kertomuksen suura)

1. Taa, Siin, Miim. (Laupias, kuuleva, tietÃ¤vÃ¤ Jumala).

2. NÃ¤mÃ¤ ovat selvÃ¤n Kirjan sÃ¤keistÃ¶jÃ¤.

3. Aiomme kertoa sinulle totuudenmukaisesti osan Mooseksen ja faraon elÃ¤mÃ¤stÃ¤ hyÃ¶dyksi niille, jotka uskovat.

4. Totisesti, farao oli maassaan mahtava. HÃ¤n jakoi sen asukkaat luokkiin ja koetti heikentÃ¤Ã¤ erÃ¤stÃ¤ osaa heistÃ¤ tappamalla miehet ja jÃ¤ttÃ¤mÃ¤llÃ¤ vain naiset eloon. HÃ¤n oli todella vÃ¤Ã¤ryydentekijÃ¤.

5. Mutta Me tahdoimme osoittaa suosiotamme niille, joita maassa sorrettiin. Tahdoimme tehdÃ¤ heidÃ¤t maan johtomiehiksi ja faraon perillisiksi.

6. Halusimme antaa heille valtaa maassa ja saada faraon ja Haamanin sekÃ¤ heidÃ¤n sotajoukkonsa kokemaan sitÃ¤, mitÃ¤ he olivat pelÃ¤nneet.

7. Niin Me ilmestyimme Mooseksen Ã¤idille nÃ¤in sanoen: Â»ImetÃ¤ hÃ¤ntÃ¤, mutta kun alat pelÃ¤tÃ¤ hÃ¤nen puolestaan, niin aseta hÃ¤net veteen Ã¤lÃ¤kÃ¤ pelkÃ¤Ã¤, Ã¤lÃ¤kÃ¤ murehdi. Totisesti, Me annamme hÃ¤net sinulle takaisin ja teemme hÃ¤nestÃ¤ lÃ¤hettilÃ¤Ã¤n.Â»

8. Sitten faraon vÃ¤ki otti hÃ¤net vedestÃ¤, ja hÃ¤nestÃ¤ oli tuleva heille vihamies ja murheen aihe. Totisesti, farao, Haaman ja heidÃ¤n sotajoukkonsa olivat synnintekijÃ¶itÃ¤.

9. Ja faraon puoliso lausui: Â»HÃ¤n ilahduttaa minun silmÃ¤ni,ja sinunkin. Ã„lÃ¤ surmaa hÃ¤ntÃ¤, ehkÃ¤pÃ¤ hÃ¤n voi olla meille hyÃ¶dyksi tai voimme ottaa hÃ¤net pojaksemme.Â» Mutta he eivÃ¤t asiaa arvanneet.

10. Ja seuraavana aamuna Mooseksen Ã¤idin sydÃ¤n oli pakahtumaisillaan. HÃ¤n olisi paljastanut salaisuutensa, ellemme Me olisi vahvistanut hÃ¤nen sydÃ¤ntÃ¤Ã¤n, niin ettÃ¤ hÃ¤n saattoi pysyÃ¤ uskossa.

11. Ja hÃ¤n lausui Mooseksen sisarelle: Â»Seuraa hÃ¤ntÃ¤!Â» Ja tÃ¤mÃ¤ piti syrjÃ¤stÃ¤ veljeÃ¤nsÃ¤ silmÃ¤llÃ¤ heidÃ¤n huomaamattaan.

12. Me olimme jo tehnyt hÃ¤nelle vastenmielisiksi vieraat imettÃ¤jÃ¤t. Silloin sisar lausui: Â»NÃ¤ytÃ¤nkÃ¶ teille erÃ¤Ã¤n perheen, joka on hoivaava hÃ¤ntÃ¤ ja tarkoittaa hÃ¤nelle hyvÃ¤Ã¤?Â»

13. Siten Me annoimme hÃ¤net takaisin Ã¤idilleen, jotta tÃ¤mÃ¤n silmÃ¤t kirkastuisivat eikÃ¤ hÃ¤n enÃ¤Ã¤ murehtisi, vaan tietÃ¤isi, ettÃ¤ Jumalan lupaus oli tosi. Mutta useimmat ihmisistÃ¤ ovat tietoa vailla.

14. Ja kun Mooses oli pÃ¤Ã¤ssyt miehuuden ikÃ¤Ã¤n ja kasvanut voimakkaaksi, Me annoimme hÃ¤nelle viisautta ja tietoa. Siten me palkitsemme ne, jotka hyvÃ¤Ã¤ tekevÃ¤t.

15. Ja hÃ¤n astui kaupunkiin hetkenÃ¤, jolloin sen asukkaat eivÃ¤t sitÃ¤ vartioineet, ja havaitsi siellÃ¤ kahden miehen tappelevan keskenÃ¤nsÃ¤; toinen kuului hÃ¤nen omaan heimoonsa, toinen hÃ¤nen vihamiehiinsÃ¤. Silloin hÃ¤nen heimolaisensa pyysi hÃ¤ntÃ¤ avukseen toista vastaan, joka kuului hÃ¤nen vihollisiinsa. Ja Mooses iski tÃ¤mÃ¤n nyrkillÃ¤Ã¤n hengiltÃ¤. Silloin hÃ¤n sanoi: Â»TÃ¤mÃ¤n sai saatana aikaan. Totisesti, hÃ¤n on vihamies ja ilmeinen viettelijÃ¤.Â»

16. HÃ¤n puhui edelleen: Â»Herra! Olen tehnyt syntiÃ¤ itseÃ¤ni kohtaan, suo se minulle anteeksi!Â» Ja hÃ¤n sai anteeksi. Totisesti, HÃ¤n antaa kaiken anteeksi. HÃ¤n on anteeksiantava, armollinen.

17. Mooses sanoi: Â»Herra, koska olet armahtanut minua, en koskaan enÃ¤Ã¤ auta syntisiÃ¤.Â»

18. Seuraavana aamuna hÃ¤n kulki kaupungissa pelokkaasti ympÃ¤rillensÃ¤ tÃ¤hyillen, ja katso, se, joka oli hÃ¤ntÃ¤ edellisenÃ¤

pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ avukseen huutanut, huusi taaskin hÃ¤ntÃ¤ auttajakseen. Mooses nuhteli hÃ¤ntÃ¤: Â»Totisesti, sinÃ¤ olet ilmeisesti vÃ¤Ã¤rÃ¤ssÃ¤.Â»

19. Ja kun hÃ¤n aikoi taltuttaa sitÃ¤, joka oli heidÃ¤n kummankin vihollinen, niin tÃ¤mÃ¤ sanoi: Â»Tahdotko tappaa minut, Mooses, kuten tapoit eilisen miehen? Haluat vÃ¤kivalloin maata hallita, etkÃ¤ kuulua niihin, jotka oikeutta tekevÃ¤t.Â»

20. Silloin saapui kaupungin etÃ¤isimmÃ¤ltÃ¤ laidalta mies juosten, ja hÃ¤n sanoi: Â»Mooses! PÃ¤Ã¤miehet pitÃ¤vÃ¤t neuvoa sinut tappaakseen. LÃ¤hde pois tÃ¤Ã¤ltÃ¤; totisesti, minÃ¤ toivon sinulle hyvÃ¤Ã¤.Â»

21. Silloin hÃ¤n lÃ¤hti pois kaupungista pelon vallassa, ympÃ¤rillensÃ¤ tÃ¤hyillen. HÃ¤n huudahti: Â»Herra, pelasta minut vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisten ihmisten keskuudesta!Â»

22. Ja kÃ¤Ã¤ntÃ¤essÃ¤Ã¤n kasvonsa Midianin suuntaan hÃ¤n sanoi: Â»EhkÃ¤ Herra ohjaa minut oikealle tielle.Â»

23. Kun hÃ¤n saapui Midianin kaivon luo, hÃ¤n tapasi useita miehiÃ¤ juottamassa elukoitaan. Paitsi heitÃ¤ hÃ¤n huomasi kaksi naista, jotka pidÃ¤ttelivÃ¤t laumaansa. HÃ¤n kysyi: Â»MitÃ¤ te kaksi oikein teette?Â» He vastasivat: Â»Emme voi juottaa elukoitamme, ennenkuin paimenet poistuvat; isÃ¤mme on vanha.Â»

24. Silloin hÃ¤n juotti heidÃ¤n elukkansa heidÃ¤n puolestaan ja vetÃ¤ytyi sitten takaisin varjoon ja sanoi: Â»Herra, olen totisesti kaiken hyvÃ¤n tarpeessa, minkÃ¤ minulle mahdat suoda.Â»

25. Silloin toinen naisista tuli kainosti kÃ¤vellen hÃ¤nen luokseen ja sanoi: Â»Totisesti, isÃ¤ni kutsuu sinut luokseen voidakseen kiittÃ¤Ã¤ sinua siitÃ¤, ettÃ¤ juotit elukkamme.Â» Kun Mooses saapui hÃ¤nen luoksensa ja kertoi hÃ¤nelle elÃ¤mÃ¤nsÃ¤, niin vanhus sanoi: Â»Ã„lÃ¤ pelkÃ¤Ã¤, olet pelastunut vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisten ihmisten joukosta.Â»

26. Toinen tyttÃ¤ristÃ¤ pyysi: Â»IsÃ¤! Ota hÃ¤net palvelukseesi, totisesti, hÃ¤n on paras, jonka voit palkata, sangen vÃ¤kevÃ¤ ja luotettavaa

27. IsÃ¤ lausui: Â»Totisesti, haluan naittaa sinut toiselle tyttÃ¤ristÃ¤ni sillÃ¤ ehdolla, ettÃ¤ olet kahdeksan vuotta palveluksessani. Oletko kymmenen vuotta tÃ¤yteen, se riippuu itsestÃ¤si, enkÃ¤ aio kohdella sinua huonosti, olet huomaava minut, jos Jumala niin suo, hyvÃ¤ksi ihmiseksi.Â»

28. Mooses vastasi: Â»TÃ¤mÃ¤ olkoon sopimuksemme, ja minkÃ¤ ajan otankin tÃ¤yttÃ¤Ã¤kseni, Ã¤lkÃ¶Ã¶n minulta enÃ¤Ã¤ lisÃ¤Ã¤ vaadittako. Jumala todistakoon sen, mistÃ¤ me nyt puhumme.Â»

29. Kun Mooses sitten oli palvellut aikansa tÃ¤yteen ja lÃ¤hti pois perheinensÃ¤, hÃ¤n huomasi tulen vuoren kupeella. HÃ¤n lausui perheelleen: Â»Malttakaa, minÃ¤ nÃ¤en tulen palavan. EhkÃ¤ minÃ¤ voin ottaa teille selvÃ¤Ã¤ siitÃ¤ tai tuoda palavan kekÃ¤leen, voidaksenne lÃ¤mmitellÃ¤.Â»

30. Kun hÃ¤n lÃ¤hestyi sitÃ¤, kuului Ã¤Ã¤ni laakson oikealta puolelta, pyhÃ¤nÃ¤ paikalla olevasta pensaasta: Â»Mooses! MinÃ¤ olen totisesti Jumala, maailmojen valtias.Â»

31. Ja edelleen: Â»HeitÃ¤ sauvasi maahan!Â» Ja kun hÃ¤n nÃ¤ki sen kiemurtelevan kuin kÃ¤Ã¤rme, hÃ¤n kÃ¤Ã¤ntyi ympÃ¤ri paeten taakseen katsomatta. Â»Oi Mooses, astu eteenpÃ¤in pelkÃ¤Ã¤mÃ¤ttÃ¤, sillÃ¤ totisesti olet turvassa.

32. PistÃ¤ kÃ¤tesi poveesi, niin vedÃ¤t sen ulos valkoisena, kuitenkin ilman taudin tartuntaa. Ã„lÃ¤kÃ¤ kammoksu kÃ¤ttÃ¤si kylkesi lÃ¤hellÃ¤. NÃ¤mÃ¤ ovat Herrasi kaksi tunnusmerkkiÃ¤ faraolle ja hÃ¤nen pÃ¤Ã¤miehilleen. Totisesti he ovat jumalattomia ihmisiÃ¤.Â»

33. Mooses vastasi: Â»Herra! MinÃ¤ surmasin erÃ¤Ã¤n heistÃ¤ ja pelkÃ¤Ã¤n senvuoksi, ettÃ¤ he surmaavat minut.

34. Mutta minulla on veljeni Aaron, joka on puheessaan minua taitavampi, lÃ¤hetÃ¤ sentÃ¤hden hÃ¤net minun mukaani minua vahvistamaan. PelkÃ¤Ã¤n totisesti, ettÃ¤ he pitÃ¤vÃ¤t minua valehtelijana.Â»

35. Jumala lausui: Â»Me vahvistamme kÃ¤sivarttasi veljesi avulla ja annamme teille kummallekin sellaisen vallan, ettÃ¤ he eivÃ¤t kykene mihinkÃ¤Ã¤n MeidÃ¤n tunnustekojamme vastaan. Te kaksi sekÃ¤ ne, jotka teitÃ¤ seuraavat, peritte voiton.Â»

36. Kun Mooses sitten selkeÃ¤sti nÃ¤ytti heille tunnusmerkkimme, he sanoivat: Â»TÃ¤mÃ¤ on vain ovelaa noituutta, emmekÃ¤ ole kuulleet tÃ¤llaista sattuneen esi~isiemme aikana.Â»

37. Mutta Mooses sanoi: Â»Herra tietÃ¤Ã¤ parhaiten, kuka tulee HÃ¤nen lÃ¤hettÃ¤mÃ¤nÃ¤Ã¤n ja opastamanaan ja kenellÃ¤ on mÃ¤Ã¤rÃ¤npÃ¤Ã¤ssÃ¤ hyvÃ¤ koti. Totisesti, vÃ¤Ã¤rÃ¤mieliset eivÃ¤t menesty.Â»

38. Farao lausui: Â»PÃ¤Ã¤llikkÃ¶ni, en tiedÃ¤ teillÃ¤ olevan muuta jumalaa kuin minÃ¤ itse. Polta siis, Haaman, minulle tiiliÃ¤ ja rakenna korkea palatsi, jotta voisin ulottua nÃ¤kemÃ¤Ã¤n Mooseksen Jumalan. PidÃ¤n hÃ¤ntÃ¤ totisesti valehtelijana.Â»

39. Ja farao ja hÃ¤nen sotajoukkonsa ylvÃ¤stelivÃ¤t aiheetta maassa ja luulivat, ettei heitÃ¤ noudettaisi takaisin MeidÃ¤n eteemme.

40. Silloin Me tartuimme hÃ¤neen ja hÃ¤nen sotajoukkoonsa ja heitimme heidÃ¤t mereen. Huomaa siis, millaisen lopun saavat jumalattomat.

41. Ja Me teimme heistÃ¤ johtomiehiÃ¤ viettelemÃ¤Ã¤n ihmisiÃ¤ tulen omiksi, ja ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ heitÃ¤ ei auteta.

42. TÃ¤ssÃ¤ maailmassa me annoimme kirouksen seurata heitÃ¤, ja ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ he ovat inhottuja.

43. Totisesti, Me annoimme Moosekselle Kirjan, senjÃ¤lkeen kun olimme hÃ¤vittÃ¤nyt aikaisemmat sukupolvet, valaistukseksi ihmissuvulle, johdatukseksi ja armoksi, jotta he siitÃ¤ vaarin ottaisivat.

44. SinÃ¤ (Muhammed) et ollut Siinain lÃ¤nsipuolella, kun Me ilmoitimme Moosekselle kÃ¤skymme, etkÃ¤ ollut sen todistajana.

45. Mutta olemme luonut toisia sukupolvia ja suonut niille pitkÃ¤n elÃ¤mÃ¤n. SinÃ¤ et myÃ¶skÃ¤Ã¤n asunut Midianin asukkaitten parissa julistamassa heille MeidÃ¤n ilmoituksiamme, mutta MeistÃ¤ ne olivat lÃ¤htÃ¶isin.

46. SinÃ¤ et ollut myÃ¶skÃ¤Ã¤n vuoren huipulla, kun Me (Mooseksen) kutsuimme, mutta tÃ¤mÃ¤ (Koraani) on Herrasi armonosoitus, jotta voisit varoittaa kansaa, jonka luona ei ketÃ¤Ã¤n varoittajaa ennen sinua kÃ¤ynyt; ehkÃ¤ he ottavat vaarin.

47. EtteivÃ¤t he sitten, kun heitÃ¤ kohtaa onnettomuus heidÃ¤n kÃ¤ttensÃ¤ tekojen tÃ¤hden, sanoisi: Â»Herra, miksi et lÃ¤hettÃ¤nyt luoksemme lÃ¤hettilÃ¤stÃ¤, niin ettÃ¤ olisimme seuranneet merkkejÃ¤si ja olleet uskovaisia?Â»

48. Mutta kun lÃ¤hettÃ¤mÃ¤mme totuus nyt ilmestyy heille, he sanovat: Â»Miksi hÃ¤n (Muhammed) ei saanut samanlaista ihmeidentekovaltaa kuin Mooseskin? Mutta eivÃ¤tkÃ¶ he kieltÃ¤neet sitÃ¤, mitÃ¤ Moosekselle aikoinaan annettiin?Â» He sanoivat: Â»NÃ¤mÃ¤ kumpikin (Koraani ja Toora) ovat noituuden tuotteita, jotka tukevat toisiaan. Totisesti, emme usko kumpaankaan.Â»

49. Sano: Â»Tuokaa sitten Jumalalta sellainen kirja, joka on nÃ¤itÃ¤ kahta parempi ojennusnuora, niin minÃ¤ seuraan sitÃ¤, jos olette oikeassa.Â»

50. Mutta jos he eivÃ¤t vastaa sinulle, tiedÃ¤ silloin, ettÃ¤ he seuraavat vain omia himojaan. Ja ken onkaan pahemmin eksynyt kuin se, joka seuraa omia himojaan saamatta johdatusta Jumalalta. Totisesti, Jumala ei ohjaa vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisiÃ¤.

51. Totisesti, olemme jo ennenkin julistanut heille (Koraanin) sanaa moninaisissa yhteyksissÃ¤, jotta he ottaisivat siitÃ¤ vaarin.

52. Ne, joille Kirja on jo aikaisemmin annettu, uskovat siihen.

53. Kun sitÃ¤ heille luetaan, he sanovat: Â»Me uskomme siihen. Totisesti, se on Herramme lÃ¤hettÃ¤mÃ¤ totuus, ja totisesti me olimme jo tÃ¤tÃ¤ ennen Jumalan alamaisia.Â»

54. HeidÃ¤n palkkansa maksetaan heille kahdesti, koska he pysyvÃ¤t lujina ja vastustavat pahaa hyvÃ¤llÃ¤ ja antavat almuja siitÃ¤, mitÃ¤ olemme heille suonut.

55. Ja kun he kuulevat turhaa puhetta, he kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t siitÃ¤ pois ja sanovat: Â»Te niitÃ¤tte omat tekonne ja me omamme; rauha olkoon teille, mutta me emme pyri tietÃ¤mÃ¤ttÃ¶mien seuraan.Â»

56. Totisesti, sinÃ¤ et voi johtaa sitÃ¤, jota mielellÃ¤si johtaisit, mutta Jumala antaa johdatuksensa kenelle tahtoo, ja HÃ¤n tietÃ¤Ã¤ parhaiten, ketkÃ¤ vaeltavat oikeata tietÃ¤.

57. Ja he sanovat: Â»Jos sinun kanssasi seuraamme tÃ¤tÃ¤ johdatusta, niin me joudumme pois maastamme.Â» Aivan niin, mutta emmekÃ¶ Me ole perustanut heitÃ¤ varten turvallista pyhitettyÃ¤ paikkaa (Mekkaa), jonne annamme kaikenlaisia hedelmiÃ¤ heidÃ¤n yllÃ¤pidokseen. Mutta useimmat heistÃ¤ eivÃ¤t mitÃ¤Ã¤n tiedÃ¤.

58. Kuinka monta kaupunkia, jotka rikkaudessaan ylvÃ¤stelivÃ¤t, olemmekaan tuhonnut. NÃ¤mÃ¤ rauniot olivat heidÃ¤n kotejaan,

joita heidÃ¤n jÃ¤lkeensÃ¤ vain vÃ¤hÃ¤n on kÃ¤ytetty asuntoina. Ne olemme Me perinyt.

59. Mutta Herrasi ei koskaan hÃ¤vittÃ¤nyt kaupunkeja ennen kuin oli lÃ¤hettÃ¤nyt niiden pÃ¤Ã¤paikkaan lÃ¤hettilÃ¤Ã¤n tulkitsemaan heille MeidÃ¤n merkkimme. EmmekÃ¤ Me hÃ¤vitÃ¤ kaupunkeja muutoin kuin niiden asukkaitten vÃ¤Ã¤ryyksien takia.

60. Kaikki, mitÃ¤ teille on annettu, on vain tÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤n nautintoa ja koreutta. Mutta se, mikÃ¤ on Jumalan luona, on parempaa ja pysyvÃ¤mpÃ¤Ã¤. EttekÃ¶ jo ymmÃ¤rrÃ¤?

61. Onko sitten se, jolle Me olemme antanut ihanan lupauksen, mikÃ¤ hÃ¤nelle tÃ¤ytetÃ¤Ã¤nkin, sellaisen kaltainen, jolle olemme kyllÃ¤kin suonut tÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤n nautintoja, mutta joka ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ luetaan syntisten joukkoon?

62. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ HÃ¤n kutsuu heitÃ¤ ja sanoo: Â»MissÃ¤ ovat ne, joita te kuvittelitte Minun vertaisikseni?Â»

63. Silloin ne, joihin tÃ¤mÃ¤ puhe sattuu, sanovat: Â»Herra, nÃ¤mÃ¤ ovat niitÃ¤, jotka olemme johtaneet harhaan samalla tavalla kuin itsekin eksyimme. Olemme syyttÃ¶miÃ¤ Sinun edessÃ¤si, he eivÃ¤t meitÃ¤ palvelleet.Â»

64. Silloin sanotaan: Â»Kutsukaa liittolaisianne!Â» Niin he kutsuvat niitÃ¤, mutta nÃ¤mÃ¤ eivÃ¤t lainkaan vastaa. He nÃ¤kevÃ¤t tuomionsa ja toivovat, ettÃ¤ olisivat saaneet johdatuksen.

65. Tulee pÃ¤ivÃ¤, jolloin HÃ¤n on heitÃ¤ kutsuva ja sanova: Â»MinkÃ¤ vastauksen annoitte lÃ¤hettilÃ¤ille?Â»

66. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ he joutuvat sokeuden valtaan eivÃ¤tkÃ¤ kykene mitÃ¤Ã¤n verukkeita esittÃ¤mÃ¤Ã¤n, eivÃ¤tkÃ¤ he myÃ¶skÃ¤Ã¤n joutavia toisiltaan utele.

67. Mutta ken kÃ¤Ã¤ntyy Jumalan puoleen ja uskoo sekÃ¤ tekee hyvÃ¤Ã¤, hÃ¤n toivottavasti kuuluu niiden pariin, jotka menestyvÃ¤t.

68. Herrasi voi luoda ja valita mitÃ¤ haluaa, mutta heillÃ¤ ei ole valinnan varaa. Kunnia olkoon Jumalalle! HÃ¤n on korkealla sen ylÃ¤puolella, mitÃ¤ he HÃ¤nen rinnalleen asettavat.

69. Herrasi tietÃ¤Ã¤ myÃ¶s, mitÃ¤ heidÃ¤n povessaan piilee ja mitÃ¤ he julki tuovat.

70. HÃ¤n on Jumala, ei ole muuta jumalaa kuin HÃ¤n. HÃ¤nelle kuuluu kaikki ylistys alusta loppuun. HÃ¤nelle kuuluu tuomio, ja HÃ¤nen luokseen teidÃ¤n on palattava.

71. Sano: Â»MitÃ¤ sanoisitte, jos Jumala antaisi teidÃ¤n olla yÃ¶n pimeydessÃ¤ aina ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n saakka? MikÃ¤ muu jumala kuin HÃ¤n itse voisi antaa teille valoa? Miksi ette siis kuuntele?Â»

72. Sano edelleen: Â»MitÃ¤ sanoisitte, jos Jumala antaisi teidÃ¤n olla pÃ¤ivÃ¤n valossa aina ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n saakka? MikÃ¤ muu jumala kuin HÃ¤n voisi antaa teille yÃ¶n sen aikana levÃ¤tÃ¤ksenne? EttekÃ¶ jo huomaa?Â»

73. Suopeudessaan HÃ¤n on sÃ¤Ã¤tÃ¤nyt teitÃ¤ varten yÃ¶n ja pÃ¤ivÃ¤n, niin ettÃ¤ voitte levÃ¤tÃ¤ sekÃ¤ etsiÃ¤ Jumalan armoa ja ettÃ¤ osaatte olla kiitollisia.

74. Tulee pÃ¤ivÃ¤, jolloin HÃ¤n on heitÃ¤ kutsuva ja sanova: Â»MissÃ¤ ovat ne, joita te kuvittelette Minun vertaisikseni?Â»

75. Ja me otamme jokaisesta kansasta todistajan ja lausumme: Â»Tuokaa esiin todistuksenne.Â» Silloin he tulevat huomaamaan, ettÃ¤ totuus on Jumalassa ja ettÃ¤ heidÃ¤n kuvitelmansa hÃ¤ipyvÃ¤t heidÃ¤n nÃ¤kyvistÃ¤Ã¤n.

76. Totisesti. Koorah kuului Mooseksen kansaan, mutta hÃ¤n nousi heitÃ¤ vastaan. Ja Me olimme antanut hÃ¤nelle niin paljon aarteita, ettÃ¤ niiden avaimet olisivat painaneet maahan joukon voimakkaita miehiÃ¤. HÃ¤nen kansansa lausui hÃ¤nelle: Â»Ã„lÃ¤ riemuitse, totisesti, Jumala ei rakasta niitÃ¤, jotka liiaksi rikkaudestaan riemuitsevat.

77. Vaan sen avulla, mitÃ¤ Jumala on sinulle antanut, etsi tulevaisuuden kotia, mutta Ã¤lÃ¤ unohda osaasi tÃ¤ssÃ¤ maailmassa. Tee hyvÃ¤Ã¤, kuten Jumalakin on hyvÃ¤Ã¤ tehnyt sinulle, Ã¤lÃ¤kÃ¤ tavoittele maassa pahaa. Totisesti, Jumala ei rakasta niitÃ¤, jotka pahaa tekevÃ¤t.Â»

78. HÃ¤n sanoi: Â»Minulle on annettu tÃ¤mÃ¤ kaikki sen tiedon vuoksi, joka minulla on.Â» EikÃ¶ hÃ¤n tiedÃ¤, ettÃ¤ jo ennen hÃ¤ntÃ¤ Jumala on tuhonnut sukupolvia, jotka olivat hÃ¤ntÃ¤ voimassaan vÃ¤kevÃ¤mpiÃ¤ ja mÃ¤Ã¤rÃ¤ltÃ¤Ã¤n lukuisampia.

Mutta syntisiltÃ¤ ei tarvitse kysellÃ¤ heidÃ¤n syntejÃ¤Ã¤n.

79. Sitten hÃ¤n astui kansansa eteen kaikessa korskeudessaan; silloin ne, jotka halusivat tÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤Ã¤, sanoivat: Â»Me halajamme samanlaista, mitÃ¤ Koorahillekin on annettu. Totisesti, hÃ¤n on saanut suuren onnen.Â»

80. Mutta ne, joille oli annettu totista tietoa, sanoivat: Â»Voi teitÃ¤! Jumala antaa paremman palkan sille, joka uskoo ja tekee hyvÃ¤Ã¤. Mutta sen saavat vain ne, jotka lujina kestÃ¤vÃ¤t.Â»

81. Sitten Me annoimme maan niellÃ¤ hÃ¤net ja hÃ¤nen kotinsa, eikÃ¤ kukaan, paitsi Jumala, voinut hÃ¤ntÃ¤ auttaa, eikÃ¤ hÃ¤n apua saanut.

82. Ja ne, jotka aikaisemmin olivat halunneet hÃ¤nen asemaansa, alkoivat puhua: Â»Voi, miten kummallista! Totisesti, Jumala suo antimensa niille palvelijoistaan, joille haluaa, tai myÃ¶s vÃ¤hentÃ¤Ã¤ niitÃ¤. Ellei Jumala olisi ollut hyvÃ¤ meitÃ¤ kohtaan, olisimme mekin hautautuneet maan alle. Voi, miten kummallista! Totisesti, uskottomat eivÃ¤t milloinkaan menesty.Â»

83. Tulevaisuuden kodin Me mÃ¤Ã¤rÃ¤Ã¤mme niitÃ¤ varten, jotka eivÃ¤t halua korottaa itseÃ¤Ã¤n maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ eivÃ¤tkÃ¤ halua tehdÃ¤ pahaa. Parhaimman osan saavat viimein hurskaat.

84. SentÃ¤hden, joka toimittaa hyvÃ¤Ã¤, saa vielÃ¤kin parempaa; mutta ken pahaa tekee, sellaiselle maksetaan palkka vain hÃ¤nen tekojensa mukaan.

85. Totisesti, HÃ¤n, joka on antanut sinulle tÃ¤mÃ¤n Koraanin, on johtava sinut takaisin luvattuun paikkaan. Sano: Â»Herra tuntee parhaiten sekÃ¤ sen, jolla on johdatus, ettÃ¤ sen, joka on ilmeisen harhan vallassa.Â»

86. SinÃ¤ et odottanut tÃ¤tÃ¤ Kirjaa sinulle ilmoitettavan, mutta se on Herrasi armonosoitus. Ã„lÃ¤ siis milloinkaan tue uskottomia!

87. Ã„lÃ¤ salli heidÃ¤n erottaa itseÃ¤si Jumalan merkeistÃ¤, sen jÃ¤lkeen kuin ne on sinulle lÃ¤hetetty. Kutsu heitÃ¤ Jumalan luo, Ã¤lÃ¤kÃ¤ koskaan kuulu niiden joukkoon, jotka asettavat muita jumalia Jumalan vertaisiksi.

88. Ã„lÃ¤ rukoile muuta jumaluutta kuin Jumalaa; ei ole muuta Jumalaa kuin HÃ¤n. Kaikki muu on hÃ¤viÃ¤vÃ¤, paitsi HÃ¤n. HÃ¤nelle kuuluu tuomio, ja HÃ¤nen luoksensa teidÃ¤n on palattava.